

Nu le vine să credă. Dacă privești fața liderilor politici de peste tot din UE... vezi că nu se așteptau ca votul britanic să fie majoritar pentru opțiunea separării. Deși era clar că e undeva pe la 50%... cumva oamenii nu doreau să își pună problema: ce se întâmplă dacă voturile decid separarea? Uniunea Europeană a primit cu această ocazie cel mai mare șut în cap... din istoria ei de până acum. Dacă era o lovitură din exterior, oricăr de mare să fie (bine.. nu chiar oricăr de mare...)... existau multe variante de a o manageriza cumva pentru reducerea pierderilor politice... măcar. Dar, o astfel de lovitură din interior, venită din societatea britanică, arată gravele probleme structurale-politice ale UE... iar votul britanic poate să fie percepțut ca un fel de „activare a clauzei de salvagardare”. Este ca și atunci când vezi că vasul-mamă plutește în derivă, dă rateuri de toate felurile, iar tu te desprinzi de el cu fregata ta, că nu vrei să te tragă în adâncuri.

Dacă o compari cu SUA, Rusia, China... fiecare cu coerentă internă și agresivitate virulentă, atunci UE pare o fată bătrână care habar nu are ce face, parcă așteaptă ca alții să își bată joc de ea. Vezi că ceva nu merge... avem o Uniune Europeană ultra-biroocratizată și senilă, în care este reglementată curbura de la castraveți și banane dar care nu are nici un fel de reacție decentă la invazia dinspre zonele arabe și africane. Societățile care doresc să își păstreze coerentă pot avea manifestări mai dure la o asemenea mizerabilitate... putând ajunge și la ideea să se delimitizeze de o astfel de UE. Frustrarea din sufletul foarte multor oameni europeni, de la vest la est, de la nord la sud, care altfel au visat că vor trăi... și alta este realitatea actuală, cu catastrofe financiare, datorii peste datorii, crize în sistemele de sănătate, învățământ shamd... o totală lipsă de previzibilitate și sustenabilitate... oferă un fel de breșă liberă pentru populism... un alt mare pericol. Pe totalul ei, UE produce un fel de milă, lipsită de leadership-politic... este un fel de amibă care tatonează substratul și stă la umezeală, în timp ce entitățile concurente similare (SUA, China, Rusia shamd) își văd de treaba lor la un mod mult mai coherent. Desigur, pentru un viitor rezonabil la nivel global, Europa are nevoie de Uniunea Europeană... că altfel praful se alege din micile state care mai repede sau mai târziu vor ajunge tocate de ceva efecte brutale. Rezultă din toate acestea că este nevoie de un altfel de Uniune Europeană, ceva viabil și plin de energie, ceva totalmente diferit de adunătura euroboșorogilor și eurobirocaților care se freacă între ei... aducând reglementări fără număr despre detalii fără semnificație sau dezbatând interminabil subiecte fără a ajunge la nici un fel de reacție în timp util. Dacă nu va avea capacitatea să renască, politic, economic și cultural, praful se alege din "bătrânul continent".

Prințul politic european, mă refer la UE, a fost bazat pe niște piloni masivi, printre care UK era unul fundamental. Îți dai seama când un astfel de pilon pică, îți dai seama când în Franță sentimentul anti-UE este peste 60%... când în Germania ideea UE are favorabilitate aproximativ egală cu senzația anti-UE... shamd. Aproape incredibil unde a ajuns indiferența sau scârba față de UE, și cât de aproape se plimbă toată Uniunea Europeană de marginea prăpastiei. Ghinion, sau ce?

Scris de dr. Peter Lengyel
Vineri, 24 Iunie 2016 22:36 -

Articol de dr. Peter Lengyel

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)